

Vasfiye

– İbrahim COŞAR · 06 Haziran 2019

VASFİYE

Vasfiye bir küçük çocuk
Henüz daha on yaşında
Beden kötülüğe açık
Korunmanın telaşında

Mutluluktan bilmediği
Her gün dayaktı yediği
Güvenip amca dediği
Bir canavardı başında

Bir gün evde yalnız iken
Amca eve geldi erken
Sevip okşayayım derken
Merhamet yok bakışında

Gözü dönmüştü kibirden
Anladığı şey cebirden
Gözleri karardı birden
Kan ve korku var aşında

Korkudan benzi sarardı
Sonra dünyası karardı
Savunamadığı ardi
Umutsuzdu savaşında

Nefis şerden arınmalı
Şefkat ile sarınmalı
Tüm çocuklar korunmalı
Kan olmasın gözyaşında

İbrahim COŞAR